

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)

den 20 juni 2024*

”Överklagande – EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Abresham Super Basmati Selaa Grade One World’s Best Rice – Det äldre icke registrerade ordmärket BASMATI – Förordning (EG) nr 207/2009 – Artikel 8.4 – Förordning (EU) 2017/1001 – Artikel 72 – Relativa registreringshinder – Invändning – Överklagande till överklagandenämnden – Avslag – Överklagande till tribunalen – Avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen – Artiklarna 126 och 127 – Övergångsperiod – Konsekvenser av att övergångsperioden löper ut för skyddet av det äldre varumärket – Omständigheter som inträffat efter det att det omtvistade beslutet meddelades – Krav på att ändamålet med talan inte har förfallit och att den enskildes berättigade intresse av att få saken prövad är bestående”

I mål C-801/21 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 17 december 2021,

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), företrädd av D. Gaja, D. Hanf, E. Markakis, och V. Ruzek, samtliga i egenskap av ombud,

klagande,

med stöd av

Förbundsrepubliken Tyskland, företrädd av J. Heitz, M. Hellmann, D. Klebs och J. Möller, samtliga i egenskap av ombud,

intervenient i målet om överklagande,

i vilket den andra parten är:

Indo European Foods Ltd, Harrow (Förenade kungariket), företrädd av A. Norris, barrister, och N. Welch, solicitor,

sökande i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

* Rättegångsspråk: engelska.

sammansatt av avdelningsordföranden E. Regan samt domarna Z. Csehi, M. Ilešič, I. Jarukaitis och D. Gratsias (referent),

generaladvokat: M. Szpunar,

justitiesekreterare: handläggaren A. Lamote,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 14 september 2023,

och efter att den 23 november 2023 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 6 oktober 2021, Indo European Foods/EUIPO – Chakari (Abresham Super Basmati Selaa Grade One World's Best Rice) (T-342/20, EU:T:2021:651) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogiltigförklarade tribunalen det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 2 april 2020 (ärende R 1079/2019-4) (nedan kallat det omtvistade beslutet) om ett invändningsförfarande mellan Indo European Foods Ltd och Hamid Ahmad Chakari och ogillade Indo European Foods överklagande i övrigt.

Tillämpliga bestämmelser

Utträdesavtalet

- 2 I första, fjärde och åttonde styckena i ingressen till avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT L 29, 2020, s. 7) (nedan kallat utträdesavtalet), som ingicks den 30 januari 2020 och trädde i kraft den 1 februari 2020, anges följande:

”[De avtalsslutande parterna] beaktar att [Förenade konungariket], efter en folkomröstning i Förenade kungariket och ett suveränt beslut om att utträda ur Europeiska unionen, den 29 mars 2017 anmälde sin avsikt att utträda ur [unionen] i enlighet med artikel [50 FEU] ...,

...

[De avtalsslutande parterna] erinrar om att enligt artikel [50 FEU] och med förbehåll för de villkor som föreskrivs i detta avtal, upphör unionsrätten i sin helhet att vara tillämplig på Förenade kungariket från och med den dag då detta avtal träder i kraft,

...

[De avtalsslutande parterna] beaktar att det ligger i både unionens och Förenade kungarikets intresse att fastställa en övergångs- eller genomförandeperiod under vilken ... unionsrätten bör vara tillämplig på och i Förenade kungariket och, som allmän regel, med samma verkan som när det gäller medlemsstaterna, i syfte att undvika störningar under den tid då avtalet eller avtalen om de framtida förbindelserna förhandlas fram.”

- 3 I artikel 1 ("Syfte") i utträdesavtalet föreskrivs följande:

"I detta avtal fastställs villkoren för [Förenade konungarikets] utträde ur [unionen]."

- 4 I artikel 126 ("Övergångsperiod") i utträdesavtalet föreskrivs följande:

"En övergångsperiod eller genomförandeperiod ska börja löpa den dag då detta avtal träder i kraft och upphöra den 31 december 2020."

- 5 Artikel 127 ("Övergångens omfattning") i utträdesavtalet föreskrivs följande i punkterna 1, 3 och 6:

"1. Om inte annat föreskrivs i detta avtal ska unionsrätten vara tillämplig på och i Förenade kungariket under övergångsperioden.

...

3. Under övergångsperioden ska den unionsrätt som är tillämplig enligt punkt 1 ha samma rättsverkningar med avseende på och i Förenade kungariket som inom unionen och dess medlemsstater, och den ska tolkas och tillämpas enligt samma metoder och allmänna principer som de som är tillämpliga inom unionen.

...

6. Om inte annat föreskrivs i detta avtal ska under övergångsperioden alla hänvisningar till medlemsstaterna i den unionsrätt som är tillämplig enligt punkt 1, inbegripet såsom denna är genomförd och tillämpas av medlemsstaterna, förstås så, att de inbegriper Förenade kungariket."

Förordning nr 207/2009

- 6 I skälen 3, 4 och 7 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken (EUT L 78, 2009, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2424 av den 16 december 2015 (EUT L 341, 2015, s. 21) (nedan kallad förordning nr 207/2009), angavs följande:

"(3) [Det] förefaller ... nödvändigt att tillhandahålla en [unionsordning] för varumärken som innebär att företag genom ett enda förfarande kan förvärva [EU-]varumärken som åtnjuter samma skydd och får rättsverkan i hela [unionen]. Principen om [EU-]varumärkens enhetliga karaktär bör gälla om inget annat sägs i denna förordning.

- (4) Tillnärmning av nationell lagstiftning är inte tillräckligt för att avskaffa det hinder i form av territoriell begränsning av de rättigheter som medlemsstaternas respektive lagstiftning ger varumärkesinnehavare. För att företagen ska ha möjlighet att bedriva sin verksamhet utan begränsningar på hela den inre marknaden krävs det varumärken som regleras med hjälp av enhetliga [unionsbestämmelser] vilka är direkt tillämpliga i alla medlemsstater.

...

- (7) Rätten till ett [EU-]varumärke kan endast förvärfvas genom registrering och sådan ska vägras särskilt ... om äldre rättigheter hindrar registrering.”

- 7 I artikel 1.2 i förordning nr 207/2009 föreskrevs följande:

”Ett EU-varumärke ska ha en enhetlig karaktär. Det ska ha samma rättsverkan i hela unionen: det får inte registreras, överlåtas eller avstås ifrån eller bli föremål för beslut om upphävande av innehavarens rättigheter eller förklaras ogiltigt, inte heller får dess användning förbjudas om det inte gäller för hela unionen. Denna princip ska gälla om inte annat föreskrivs i denna förordning.”

- 8 I artikel 8 (”Relativa registreringshinder”) i förordning nr 207/2009 föreskrevs följande i punkt 4:

”Efter invändning från innehavaren av ett icke registrerat varumärke eller av ett annat tecken som används i näringsverksamhet i mer än bara lokal omfattning, får det varumärke som ansökan avser inte registreras om och i den mån det finns unionslagstiftning eller tillämplig nationell lagstiftning om detta tecken:

- a) Rätten till tecknet har förvärvats före tidpunkten för ansökan om registrering av EU-varumärket eller i förekommande fall tidpunkten för den prioritet som åberopas som grund för ansökan om registrering av EU-varumärket eller,
- b) tecknet ger innehavaren rätt att förbjuda användning av ett yngre varumärke.”

Förordning (EU) 2017/1001

- 9 Förordning nr 207/2009 har upphävts och ersatts, med verkan från den 1 oktober 2017, av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 2017, s. 1).
- 10 Artiklarna 1.2 och 8.4 i förordning 2017/1001 har samma lydelse som artiklarna 1.2 och 8.4 i förordning 207/2009.
- 11 I artikel 72 (”Överklagande till Europeiska unionens domstol”) i förordning 2017/1001 föreskrivs följande:

”1. Beslut av överklagandenämnden i fråga om överklaganden får överklagas till tribunalen.

2. Ett överklagande får grundas på bristande behörighet, åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, åsidosättande av EUF-fördraget, åsidosättande av denna förordning eller åsidosättande av någon rättsregel som gäller deras tillämpning eller rörande maktmissbruk.

3. Tribunalen ska vara behörig att undanröja eller ändra ett överklagat beslut.

...

6. Immaterialrättsmyndigheten ska vidta de åtgärder som krävs för att följa tribunalens dom eller, vid överklagande av denna dom, domstolens dom.”

12 I artikel 139 (”Begäran om omvandling”) i förordning 2017/1001 föreskrivs följande i punkterna 1–3:

”1. Sökanden eller innehavaren av ett EU-varumärke får begära omvandling av sin ansökan om EU-varumärke eller av sitt EU-varumärke till en ansökan om nationellt varumärke

a) i den mån ansökan om EU-varumärket avslås, återkallas, eller anses återkallad,

...

2. Omvandling får inte ske

...

b) för skydd i en medlemsstat där det i enlighet med byråns beslut eller beslut av nationell domstol föreligger ett registreringshinder för eller grund för att upphäva eller ogiltighetsförklara en ansökan om EU-varumärke eller EU-varumärket.

3. För den nationella varumärkesansökan som är resultatet av en omvandling av ett EU-varumärke eller en ansökan om EU-varumärke, ska i den berörda medlemsstaten dagen för ansökan av EU-varumärket i fråga eller prioritetsdagen för ansökan i fråga gälla ...”

Bakgrund till tvisten

13 Bakgrunden till tvisten, såsom den redovisats i punkterna 1–12 i den överklagade domen, kan sammanfattas på följande sätt.

14 Hamid Ahmad Chakari ingav den 14 juni 2017 en ansökan om registrering av EU-varumärke till EUIPO. Ansökan offentliggjordes i *Tidningen om EU-varumärken* nr 169/2017 av den 6 september 2017.

15 Det sökta varumärket utgörs av följande figurkännetecken:

- 16 Registreringsansökan avsåg risvaror, vilka omfattas av klasserna 30 och 31 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg.
- 17 Den 13 oktober 2017 framställde Indo European Foods Ltd en invändning mot registreringen av det sökta varumärket för de varor som avses i föregående punkt. Invändningen grundade sig på ett äldre icke-registrerat ordmärke i Förenade kungariket, nämligen ordmärket BASMATI, som används för ris. Det registreringshinder som åberopades till stöd för invändningen var det som anges i artikel 8.4 i förordning 2017/1001. Indo European Foods gjorde i huvudsak gällande att bolaget med stöd av gällande rätt i Förenade kungariket kunde förhindra användning av det sökta varumärket genom att använda sig av den så kallade "extensiva" formen av talan om renommésnyltning (*action for passing off*).
- 18 Invändningsenheten avlog genom beslut av den 5 april 2019 invändningen i dess helhet. Invändningsenheten ansåg att den bevisning som Indo European Foods hade lagt fram inte var tillräcklig för att visa – såsom krävs enligt artikel 8.4 i förordning 2017/1001 – att det äldre varumärket hade använts i näringsverksamhet i mer än bara lokal omfattning före den relevanta tidpunkten och inom det aktuella geografiska området.
- 19 Den 16 maj 2019 överklagade Indo European Foods invändningsenhetens beslut till EUIPO.
- 20 Genom det omtvistade beslutet avlog EUIPO:s fjärde överklagandenämnd överklagandet av det skälet att Indo European Foods inte hade visat att namnet "basmati" gjorde det möjligt för bolaget att förbjuda användningen av det sökta varumärket i Förenade kungariket på grundval av den så kallade "extensiva" formen av renommésnyltning.

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 21 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 2 juni 2020 överklagade Indo European Foods det omtvistade beslutet och yrkade att det skulle ogiltigförklaras och ändras.
- 22 Till stöd för sitt överklagande åberopade Indo European Foods en enda grund, som avsåg att artikel 8.4 i förordning nr 207/2009 hade åsidosatts.
- 23 EUIPO anförde i sin svarsskrivelse bland annat följande. Invändningen mot registreringen av det sökta varumärket grundar sig på ett äldre icke-registrerat varumärke i Förenade kungariket. Detta innebär att det skydd som Förenade kungarikets rättsordning ger varumärket visserligen förblir relevant under den övergångsperiod som föreskrivs i artiklarna 126 och 127 i utträdesavtalet (nedan kallad övergångsperioden). Vid utgången av övergångsperioden förfaller dock ändamålet med invändningsförfarandet vid EUIPO och överklagandet till tribunalen. En ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet kan inte längre medföra någon fördel för Indo European Foods och därmed har bolaget inte längre hade något berättigat intresse av att få saken prövad vid tribunalen.
- 24 I punkterna 15–23 i den överklagade domen prövade tribunalen först vad EUIPO hade anført om ändamålet med invändningsförfarandet och överklagandet till tribunalen.
- 25 I punkt 16 i den överklagade domen erinrade tribunalen om att övergångsperioden sträckte sig från den 1 februari till den 31 december 2020, och påpekade därefter i punkt 17 i domen att saken i det aktuella målet var det omtvistade beslutet, i vilket överklagandenämnden hade prövat

frågan huruvida det registreringshinder som Indo European Foods åberopat till stöd för invändningen förelåg. I samma punkt fann tribunalen dessutom, mot bakgrund av sin rättspraxis, att den senaste utgångspunkten för bedömningen av huruvida ett relativt registreringshinder som åberopats som grund för en invändning föreligger är den tidpunkt då EUIPO tar ställning till invändningen genom sitt beslut. Tribunalen påpekade nämligen att den i en nyligen meddelad dom visserligen hade slagit fast att det äldre varumärke som ligger till grund för invändningen ska vara giltigt inte endast vid tidpunkten för offentliggörandet av ansökan om registrering av det sökta varumärket, utan även vid den tidpunkt då EUIPO meddelar beslut med anledning av invändningen, men att det även fanns viss rättspraxis som gick i motsatt riktning. Enligt denna rättspraxis ska man vid bedömningen av ett relativt registreringshinder som åberopats som grund för en invändning utgå från tidpunkten för ingivandet av den EU-varumärkesansökan mot vilken invändning framställts med stöd av ett äldre varumärke.

- 26 Tribunalen fann således, i punkt 18 i den överklagade domen, att det saknades anledning att pröva denna fråga i det aktuella fallet. Det omtvistade beslutet hade nämligen meddelats under övergångsperioden, det vill säga vid en tidpunkt då förordning 2017/1001, i avsaknad av bestämmelser om motsatsen i utträdesavtalet, fortsatte att vara tillämplig på äldre icke registrerade varumärken i Förenade kungariket som används i näringsverksamhet. Detta innebar att det äldre varumärket fortsatte att åtnjuta samma skydd som det skulle ha åtnjutit om Förenade kungariket inte hade lämnat unionen.
- 27 I punkt 19 i den överklagade domen slog tribunalen vidare fast följande. Att anse att saken i målet förfaller när det, under handläggningens gång, uppstår en händelse som skulle kunna leda till att ett äldre varumärke förlorar sin ställning som icke-registrerat varumärke eller som annat tecken som används i näringsverksamhet i mer än bara lokal omfattning – som exempelvis den berörda medlemsstatens eventuella utträde ur unionen – skulle under alla omständigheter vara detsamma som att ta hänsyn till skäl som uppstått efter det att det överklagade beslutet meddelades och som inte kan ha någon betydelse för frågan huruvida det beslutet var välgrundat eller inte. Tribunalen ska vid sin laglighetsprövning av beslut meddelade av EUIPO:s överklagandenämnder i princip utgå från den tidpunkt då dessa beslut meddelades.
- 28 Slutligen fann tribunalen, i punkt 20 i den överklagade domen, att de överväganden som redovisats ovan i punkterna 25–27 ledde till följande bedömning. Oavsett vilken tidpunkt man väljer som utgångspunkt (tidpunkten för ingivandet av registreringsansökan eller tidpunkten för överklagandenämndens beslut) kan det äldre varumärke som åberopats till stöd för invändningen tjäna som grund för invändningen. I punkterna 21 och 22 i den överklagade domen fann tribunalen dessutom att varken domen av den 14 februari 2019, *Beko/EUIPO – Acer (ALTUS)*, T-162/18, EU:T:2019:87, eller domen av den 2 juni 2021, *Style & Taste/EUIPO – The Polo/Lauren Company (Återgivning av en polospelare)* (T-169/19, EU:T:2021:318), föranledde någon annan bedömning. I punkt 23 i den överklagade domen slog tribunalen fast att Förenade kungarikets utträde ur unionen inte hade medfört att saken i målet hade förfallit.
- 29 Tribunalen övergick därefter till att pröva vad EUIPO anfört om att Indo European Foods inte längre hade ett berättigat intresse av att få saken prövad och fann, i punkterna 24–28 i den överklagade domen, att det inte fanns någon grund för detta påstående.
- 30 I punkt 25 i den överklagade domen erinrade tribunalen först om att följande framgår av fast rättspraxis. En enskilds berättigade intresse av en prövning ska, med avseende på ändamålet med talan, föreligga vid den tidpunkt då talan väcks och vara bestående fram till dess att domstolsavgörandet meddelas – vid äventyr av att det beslutas att det saknas anledning att döma

i målet – vilket förutsätter att ett bifall till talan kan medföra en fördel för den enskilde. Tribunalen angav vidare att om den enskildes prövningsintresse upphör under målets handläggning, kan ett avgörande i sak av tribunalen inte anses medföra någon fördel för vederbörande.

- 31 I punkt 26 i den överklagade domen prövade tribunalen vad EUIPO anfört om att Indo European Foods saknade ett berättigat intresse av att få saken prövad på grund av det förhållande att den som ansökt om registrering av det aktuella EU-varumärket skulle kunna omvandla denna ansökan till ansökningar om nationella varumärken i samtliga medlemsstater i unionen. Tribunalen fann därvid att detta förhållande i princip gäller i alla invändningsförfaranden och att EUIPO således inte kunde vinna framgång med detta argument.
- 32 Slutligen prövade tribunalen, i punkt 27 i den överklagade domen, vad EUIPO anfört om att den överklagandenämnd till vilken målet skulle återförvisas om tribunalen ogiltigförklarade det omtvistade beslutet skulle vara tvungen att avslå överklagandet på grund av att det inte skulle finnas något äldre varumärke som skyddas av en medlemsstats lagstiftning. Tribunalen fann att detta påstående byggde på den felaktiga premissen att överklagandenämnden vid bedömningen av de faktiska omständigheterna måste utgå från tidpunkten för sitt nya beslut. Enligt tribunalen ankommer det nämligen i ett sådant fall på överklagandenämnden att göra en ny prövning av samma överklagande, och detta med utgångspunkt i den situation som förelåg när överklagandet lämnades in, eftersom överklagandet när det åter blir anhängigt vid överklagandenämnden befinner sig på samma handläggningsstadium som innan det omtvistade beslutet meddelades. Tribunalen fann därför att den rättspraxis som EUIPO hade åberopat till stöd för sitt resonemang saknade relevans och endast bekräftade att det inte under några omständigheter kan krävas att det varumärke som invändningen grundar sig på ska fortsätta att existera efter det att överklagandenämnden meddelat sitt beslut.
- 33 I punkt 28 i den överklagade domen slog tribunalen fast att saken i det aktuella målet inte hade förfallit och att Indo European Foods fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad. Tribunalen gjorde följaktligen, i punkterna 31–72 i den överklagade domen, en prövning av Indo European Foods yrkande om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet och den enda grund som bolaget hade åberopat till stöd för detta yrkande. Tribunalen fann att överklagandet skulle bifallas på denna grund och att det omtvistade beslutet därför skulle ogiltigförklaras. Däremot fann tribunalen, efter att i punkterna 73–79 i den överklagade domen ha prövat Indo European Foods yrkande om att den skulle bifalla bolagets invändning, att villkoren för att den skulle kunna utöva sin behörighet att ändra det omtvistade beslutet inte var uppfyllda och ogillade därmed yrkandet.
- 34 På grundval av de ovan redovisade övervägandena ogiltigförklarade tribunalen det omtvistade beslutet och ogillade talan i övrigt.

Förfarandet och parternas yrkanden vid domstolen

- 35 Genom handling som inkom samma dag som överklagandet ansökte EUIPO med stöd av artikel 170a.1 i domstolens rättegångsregler om att domstolen skulle meddela prövningstillstånd i enlighet med artikel 58a tredje stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol.
- 36 Ansökan om prövningstillstånd bifölls genom beslut av den 7 april 2022, EUIPO/Indo European Foods (C-801/21 P, EU:C:2022:295).

- 37 Genom beslut av domstolens ordförande av den 16 juni 2022 tilläts Förbundsrepubliken Tyskland att intervensera i målet på EUIPO:s sida.
- 38 Genom beslut av domstolens ordförande av den 16 december 2022, EUIPO/Indo European Foods (C-801/21 P, EU:C:2022:1049), avslogs Walsall Conduits Ltd:s ansökan om att få intervensera i målet på Indo European Foods sida.
- 39 EUIPO har, med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland, yrkat att domstolen ska
- upphäva den överklagade domen,
 - fastställa att Indo European Foods överklagande av det omtvistade beslutet inte kan tas upp till prövning, och
 - förplikta Indo European Foods att ersätta rättegångskostnaderna i målet om överklagande och i målet vid tribunalen.
- 40 Indo European Foods har yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandet, och
 - förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna i målet om överklagande.

Prövning av överklagandet

- 41 EUIPO har till stöd för sitt överklagande åberopat en enda grund, som avser åsidosättande av kravet på att en sökandes eller klagandes berättigade intresse av att få saken prövad ska vara bestående. Grunden för överklagandet är indelad i tre delar, varav den första delen avser att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att förväxla å ena sidan bedömningen av om kravet på bestående prövningsintresse var uppfyllt med å andra sidan laglighetsprövningen av det omtvistade beslutet. Den andra delen avser att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och åsidosatte motiveringsskyldigheten genom att underlåta att göra en konkret bedömning av om Indo European Foods fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad mot bakgrund av särdragen i EU:s varumärkesrätt. Den tredje delen avser att tribunalen åsidosatte artikel 72.6 i förordning 2017/1001 när den ålade EUIPO att inte beakta rättsverkningarna av att övergångsperioden i utträdesavtalet hade löpt ut.

Upptagande till prövning

- 42 Indo European Foods har yrkat att överklagandet ska avvisas och har till stöd för detta åberopat två grunder. Den första grunden för avvisning är att EUIPO i sitt överklagande har gjort gällande nya argument som myndigheten inte framförde i målet vid tribunalen. EUIPO har i synnerhet ändrat den argumentation som myndigheten förde i målet vid tribunalen och har först nu, i samband med överklagandet till domstolen, gjort gällande att det finns olika riktningar i tribunalens praxis när det gäller hur frågan om saken i målet är bestående ska bedömas. Den andra grunden för avvisning är att tribunalens konstaterande av att ändamålet med Indo European Foods överklagande inte hade förfallit hänförde sig till faktiska omständigheter.

- 43 Domstolen gör i denna del följande bedömning. Enligt rättspraxis är domstolen i ett mål om överklagande visserligen endast behörig att pröva den rättsliga bedömningen av de grunder och argument som åberopades i målet vid tribunalen. En klagande har dock rätt att i ett överklagande till domstolen åberopa grunder och argument som följer av den överklagade domen och som syftar till att ifrågasätta domens rättsliga grund (se, för ett liknande resonemang, dom av den 2 februari 2023, Spanien m.fl./kommissionen, C-649/20 P, C-658/20 P och C-662/20 P, EU:C:2023:60, punkterna 29 och 30 och där angiven rättspraxis).
- 44 I förevarande fall har EUIPO gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den i den överklagade domen slog fast att ändamålet med Indo European Foods överklagande inte hade förfallit och att bolaget fortfarande hade ett intresse av att få det omtvistade beslutet ogiltigförklarat, trots att övergångsperioden hade löpt ut under målets handläggning vid tribunalen. Enligt EUIPO grundade tribunalen sin bedömning i detta avseende på en riktning i tribunalens praxis som inte är förenlig med domstolens praxis avseende kravet på att det ska göras en konkret bedömning av huruvida en sökande eller klagande fortfarande har ett berättigat intresse av att få saken prövad.
- 45 Genom sitt överklagande har EUIPO således ifrågasatt om tribunalen i den överklagade domen gjorde en rättsligt korrekt bedömning av om saken i målet hade förfallit eller inte och av om Indo European Foods hade ett berättigat intresse av att få saken prövad, varvid det under alla omständigheter ankom på tribunalen att ex officio pröva frågan om det saknades anledning att döma i saken på grund av att saken hade förfallit (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 september 2018, Bank Mellat/rådet, C-430/16 P, EU:C:2018:668, punkt 49 och där angiven rättspraxis).
- 46 Det finns således inte skäl att avvisa överklagandet på den första grund för avvisning som Indo European Foods åberopat.
- 47 Vidare ska det påpekas att även om bedömningen av de faktiska omständigheterna inte – med undantag för då tribunalen har missuppfattat dem – utgör en rättsfråga som ska prövas av domstolen i ett mål om överklagande, är domstolen däremot, enligt artikel 256 FEUF, behörig att pröva den rättsliga kvalificeringen av de faktiska omständigheterna och de rättsföljder som tribunalen har funnit att denna ska medföra (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 mars 2022, PJ och PC/EUIPO, C-529/18 P och C-531/18 P, EU:C:2022:218, punkt 55 och där angiven rättspraxis, och dom av den 22 juni 2023, Gmina Miasto Gdynia och Port Lotniczy Gdynia-Kosakowo/kommissionen, C-163/22 P, EU:C:2023:515, punkterna 79 och 99).
- 48 I förevarande fall har EUIPO dock inte ifrågasatt tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna i punkterna 17–28 i den överklagade domen, utan den rättsliga kvalificeringen av dessa omständigheter och de rättsföljder som tribunalen fann att denna skulle medföra, nämligen att ändamålet med Indo European Foods överklagande inte hade förfallit och att bolaget fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad. Det finns således inte heller skäl att avvisa överklagandet på den andra grund för avvisning som Indo European Foods åberopat.
- 49 Av detta följer att överklagandet kan tas upp till prövning.

Prövning i sak

- 50 Det ska inledningsvis erinras om att ansökan om registrering av det aktuella varumärket gavs in den 14 juni 2017, men att invändningen mot registreringen av detta varumärke framställdes den 13 oktober 2017. I det nu aktuella målet är följaktligen dels de materiella bestämmelserna i förordning nr 207/2009, som var i kraft den 14 juni 2017, dels förfarandebestämmelserna i förordning 2017/1001, tillämpliga (se, analogt, dom av den 8 maj 2014, Bimbo/harmoniseringskontoret, C-591/12 P, EU:C:2014:305, punkt 12 och där angiven rättspraxis).

Den första delen av grunden för överklagandet: Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att förväxla å ena sidan bedömningen av om kravet på bestående prövningsintresse var uppfyllt med å andra sidan laglighetsprövningen av det omtvistade beslutet

– Parternas argument

- 51 EUIPO har, med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland, gjort gällande att tribunalen gjorde fel när den, i punkterna 17–23 i den överklagade domen, slog fast att ändamålet med Indo European Foods överklagande inte hade förfallit och som enda skäl för denna bedömning angav att den omständigheten att övergångsperioden hade löpt ut inte kunde anses ha någon inverkan på det omtvistade beslutets laglighet vid den tidpunkt då det meddelades.
- 52 För det första framgår det enligt EUIPO av domstolens praxis att bedömningen av kravet på att ändamålet med en enskilds talan inte får ha förfallit och av frågan om huruvida den enskilde fortfarande har ett berättigat intresse av att få saken prövad är en bedömning som i tiden ligger före och är skild från den bedömning som ska göras inom ramen för prövningen av det angripna beslutets laglighet. Bedömningen av nämnda krav ska nämligen göras med beaktande av de konsekvenser som en ogiltigförklaring av beslutet kan komma att få för den enskildes rättsliga ställning, medan laglighetsprövningen ska göras mot bakgrund av de faktiska och rättsliga omständigheterna i tvisten, såsom de förelåg när det aktuella beslutet meddelades.
- 53 EUIPO får således anses ha gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att göra en slutgiltig bedömning av om saken i målet hade förfallit eller inte, och detta enbart på grundval av att en viss händelse inte kunde anses ha någon inverkan på det omtvistade beslutets laglighet.
- 54 EUIPO har även anfört att en bedömning som innebär att ändamålet med ett överklagande av en överklagandenämnds beslut alltid ska anses vara bestående i ett fall där den äldre rättigheten har upphört att gälla efter det att det angripna beslutet meddelades till stor del undergräver kravet på att klaganden fortfarande ska ha ett berättigat intresse av att få saken prövad. Detta krav skulle ju då endast vara relevant i fall där det omtvistade beslutet har upphört att gälla på grund av att den äldre rättigheten i sin tur hade upphört att gälla innan beslutet meddelades. Enligt EUIPO strider sådan bedömning även mot domstolens praxis, av vilken framgår att det ska göras en konkret bedömning av huruvida den berörda parten faktiskt har ett personligt intresse av att få saken prövad.
- 55 Vidare har EUIPO gjort gällande att tribunalens bedömning i punkt 19 i den överklagade domen bygger på en felaktig tolkning av domen av den 8 oktober 2014, Fuchs/harmoniseringskontoret – Les Complices (Stjärna i cirkel) (T-342/12, EU:T:2014:858). I

den domen prövade tribunalen frågan om klaganden hade ett faktiskt och aktuellt intresse av att få saken prövad med utgångspunkt i den fördel som en ogiltigförklaring av det i målet aktuella beslutet – som innebar bifall till invändningen – skulle ha kunnat medföra för klaganden, i förhållande till alternativet att tribunalen beslutade att det saknades anledning att döma i saken. Enligt EUIPO innebär detta att den nyss nämnda domen snarare utgör en bekräftelse av tribunalens skyldighet att göra en konkret bedömning av den fördel som en ogiltigförklaring av det överklagade beslutet skulle kunna medföra för klaganden.

56 Indo European Foods har bestritt vad EUIPO anfört i denna del.

– *Domstolens bedömning*

57 Till utveckling av den första delen av grunden för överklagandet har EUIPO, i huvudsak, gjort gällande att tribunalen, i punkterna 17–23 i den överklagade domen, gjorde en felaktig rättstillämpning genom att förväxla å ena sidan bedömningen av om kravet på bestående prövningsintresse var uppfyllt med å andra sidan den tidpunkt då lagligheten av ett överklagat beslut ska bedömas. Detta påstående bygger dock på en felaktig tolkning av den överklagade domen. Såsom framgår av punkterna 24–28 ovan begränsade sig tribunalen nämligen i de nyss angivna punkterna i den överklagade domen till att pröva frågan om saken i målet hade förfallit eller inte mot bakgrund av den omständigheten att övergångsperioden hade löpt ut under handläggningen av målet vid tribunalen. Tribunalen kan således inte, i nämnda punkter, anses ha gjort den förväxling som EUIPO har lagt den till last. EUIPO kan därmed inte anses ha fog för detta påstående.

58 Domstolen övergår därefter till att pröva vad EUIPO anfört om att tribunalen gjorde fel när den, i punkterna 17–23 i den överklagade domen, slog fast att ändamålet med ett överklagande till tribunalen inte kan anses ha förfallit i ett fall där den äldre rättigheten har upphört att gälla efter det att det överklagade beslutet meddelades. I det avseendet ska det påpekas att det framgår av fast rättspraxis att saken i målet inte får ha förfallit innan domstolsavgörandet meddelas, och det berättigade intresset av att få saken prövad måste också bestå fram till denna tidpunkt – vid äventyr av att det beslutas att det saknas anledning att döma i målet – vilket förutsätter att ett bifall till den talan som förs vid tribunalen eller, i förekommande fall, till överklagandet vid domstolen, kan medföra en fördel för sökanden eller klaganden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 september 2018, ClientEarth/kommissionen, C-57/16 P, EU:C:2018:660, punkt 43 och där angiven rättspraxis, och beslut av den 30 april 2020, Cypern/EUIPO, C-608/18 P, C-609/18 P och C-767/18 P, EU:C:2020:347, punkterna 27 och 28 samt där angiven rättspraxis).

59 Härtill kommer att domstolen, i mål där förhållandena var sådana att ett beslut som var föremål för en talan om ogiltigförklaring vid tribunalen inte formellt hade återkallats, vid upprepade tillfällen har slagit fast att tribunalen då hade fog för bedömningen att saken i målet inte hade förfallit (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 juni 2007, Wunenburger/kommissionen, C-362/05 P, EU:C:2007:322, punkterna 48 och 49; dom av den 4 september 2018, ClientEarth/kommissionen, C-57/16 P, EU:C:2018:660, punkt 45, och dom av den 21 januari 2021, Leino-Sandberg/parlamentet, C-761/18 P, EU:C:2021:52, punkt 33). Därutöver framgår det av rättspraxis att den omständigheten att det angripna beslutet har upphört att gälla efter det att talan väcktes inte föranleder någon annan bedömning än den nyss redovisade (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 juni 2007, Wunenburger/kommissionen, C-362/05 P, EU:C:2007:322, punkt 47).

- 60 Vad gäller det nu aktuella fallet gör domstolen följande bedömning. Av punkterna 17–23 i den överklagade domen framgår att tribunalen fann att ändamålet med Indo European Foods överklagande inte hade förfallit. Tribunalen grundade denna bedömning bland annat på konstaterandet att saken i målet var överklagandenämndens beslut av den 2 april 2020, i vilket överklagandenämnden prövade om det registreringshinder som Indo European Foods åberopat till stöd för invändningen förelåg, och på att detta beslut hade meddelats före övergångsperiodens utgång.
- 61 EUIPO har dock medgett att det omtvistade beslutet – såsom framgår av punkterna 17–23 i den överklagade domen – inte hade återkallats formellt vid tidpunkten för tribunalens avgörande. EUIPO har inte heller på något sätt gjort gällande att den omständigheten att övergångsperioden löpte ut medförde att detta beslut retroaktivt upphörde att gälla.
- 62 Härav följer att EUIPO inte heller kan anses ha fog för sina påståenden om tribunalens prövning av frågan om saken i målet hade förfallit eller inte. Vad EUIPO anfört till utveckling av den första delen av den åberopade grunden kan således inte leda till bifall av överklagandet.

Den andra delen av grunden för överklagandet: Tribunalen underlät att göra en konkret bedömning av om Indo European Foods fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad

– Parternas argument

- 63 Till utveckling av den andra delen av grunden för överklagandet har EUIPO, med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland, gjort gällande att tribunalen underlät att göra en konkret bedömning av om Indo European Foods fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad.
- 64 EUIPO har i detta avseende anfört att tribunalen gjorde fel när den fann att den avgörande frågan i målet var huruvida det äldre varumärket kunde läggas till grund för invändningen vid tidpunkten för ingivandet av den aktuella registreringsansökan eller vid tidpunkten för det omtvistade beslutet. Detta saknade nämligen betydelse för besvarandet av frågan huruvida registreringen av det sökta varumärket – trots de rättsliga konsekvenserna av att övergångsperioden hade löpt ut – fortfarande kunde skada Indo European Foods rättsliga intressen, såsom dessa skyddas genom förordning 2017/1001, och huruvida bolaget därmed fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad.
- 65 Enligt EUIPO innebar detta för det första att tribunalen underlät att, vid bedömningen av om Indo European Foods fortfarande hade ett sådant intresse, ta hänsyn till särdragen i invändningsförfarandet och till varumärkets grundläggande funktion.
- 66 Det framgår nämligen av tribunalens praxis att ett invändningsförfarande huvudsakligen syftar till att säkerställa att ett äldre varumärke kan bevara sin ursprungsangivelsefunktion. Detta syfte uppnås genom att det finns en möjlighet att avslå en ansökan om registrering av ett nytt varumärke som står i konflikt med det äldre varumärket på grund av att det föreligger en risk för förväxling. Enligt EUIPO kan det dock inte uppstå någon konflikt mellan en ansökan om registrering som EU-varumärke och ett äldre varumärke som har upphört att existera under invändningsförfarandet, eftersom det sökta varumärket inte kan registreras förrän efter det att invändningsförfarandet har avslutats.

- 67 För det andra underlät tribunalen att beakta principen om EU-varumärkets territoriella begränsning och EU-varumärkets enhetliga karaktär.
- 68 EUIPO har i detta avseende gjort gällande att den omständigheten att ett överklagande till tribunalen har suspensiv verkan medförde att det omtvistade beslutet inte kunde verkställas innan övergångsperioden löpte ut. Konsekvensen av detta är att det sökta varumärket inte kommer att vara skyddat i Förenade kungariket, även om det slutligen registreras. Det aktuella äldre varumärket fortsätter däremot att åtnjuta ett fullständigt skydd i Förenade kungariket och detta utan att det finns någon risk för intrång i det varumärket på grund av att det sökta varumärket registreras eller används inom unionen.
- 69 Enligt EUIPO hade Indo European Foods redan erhållit en konkret fördel genom sitt överklagande till tribunalen, eftersom det medförde att det omtvistade beslutet inte kunde verkställas innan övergångsperioden löpte ut. Detta innebär i sin tur att syftet med det aktuella invändningsförfarandet, nämligen att förhindra att det uppstod en konflikt med det sökta varumärket i Förenade kungariket, redan hade uppnåtts. Indo European Foods rättsliga intressen, såsom de skyddas av förordning 2017/1001, kunde således inte längre påverkas av ett avgörande i sak, oavsett utgången av detta.
- 70 Enligt EUIPO vinner det nyss anförda stöd av den allmänna systematiken i förordning 2017/1001. EUIPO anser nämligen att även om det hade varit så att Indo European Foods vann framgång med sitt överklagande, så innebär artikel 139 i förordning 2017/1001 att motparten under alla omständigheter skulle ha kunnat omvandla sin ansökan om registrering av det aktuella EU-varumärket till ansökningar om nationella varumärken i samtliga medlemsstater i unionen från och med den 1 januari 2021, med bibehållande av den prioritet som följer av nämnda ansökan EU-varumärke och därigenom erhålla skydd för det sökta varumärket inom samma territorium som skulle ha varit fallet om den framställda invändningen mot nämnda ansökan hade avslagits. I punkt 26 i den överklagade domen underlät tribunalen dock att ta hänsyn till denna särskilda aspekt av ärendet när den fann att EUIPO inte kunde vinna framgång med dessa argument och grundade denna bedömning på det enda skälet att de i princip gäller för alla invändningsförfaranden.
- 71 Mot bakgrund av det ovan redovisade har EUIPO gjort gällande att tribunalen, i punkterna 24–26 i den överklagade domen, gjorde en felaktig rättstillämpning i tre avseenden. För det första åsidosatte tribunalen reglerna om fördelningen av bevisbördan för att kravet på att det finns ett bestående berättigat intresse av att få saken prövad är uppfyllt. Tribunalen nöjde sig nämligen med att slå fast att EUIPO inte kunde anses ha fog för sina påståenden, i stället för att pröva vad Indo European Foods hade anfört till stöd för att bolaget fortfarande hade ett sådant intresse.
- 72 För det andra gjorde tribunalen fel när den fann att bedömningen skulle göras med utgångspunkt i om den äldre rättigheten vid en viss tidpunkt teoretiskt sett kunde läggas till grund för invändningen och därigenom underlät att göra en konkret bedömning av om Indo European Foods fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad mot bakgrund av de i punkterna 65–70 ovan redovisade omständigheterna.
- 73 För det tredje anser EUIPO att den överklagade domen, särskilt punkt 26, inte gör det möjligt att förstå varför tribunalen fann att EUIPO inte kunde anses ha fog för sitt påstående att Indo European Foods inte längre hade ett berättigat intresse av att få saken prövad, vilket utgör ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

74 Indo European Foods har bestritt vad EUIPO anfört i denna del.

– *Domstolens bedömning*

- 75 Domstolen ska först pröva EUIPO:s påstående att tribunalen åsidosatte reglerna om fördelningen av bevisbördan avseende frågan om en klagande fortfarande har ett berättigat intresse av att få saken prövad. Här räcker det att påpeka att tribunalen visserligen formellt sett kopplade sitt resonemang om frågan huruvida Indo European Foods fortfarande hade ett sådant intresse till prövningen av vad EUIPO hade anfört i detta avseende. Av tribunalens resonemang i punkterna 24–28 i den överklagade domen kan det dock utläsas att – oberoende av relevansen i de argument som framförts av EUIPO – tribunalen gjorde en ordentlig prövning av om Indo European Foods verkligen hade ett berättigat intresse av att få saken prövad och fann att så var fallet.
- 76 Det framgår dessutom av domstolens fasta praxis att tribunalen när som helst under målets handläggning på eget initiativ kan pröva om en av parterna inte längre har ett intresse av att få sin talan prövad, på grund av en omständighet som inträffat efter det att talan väcktes (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 oktober 2018, Gul Ahmed Textile Mills/Conseil, C-100/17 P, EU:C:2018:842, punkt 38 och där angiven rättspraxis). Den omständigheten att denna sakprövningsföresättning inte är uppfylld utgör nämligen ett oavhjälpbart rättegångshinder (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 september 2018, Bank Mellat/rådet, C-430/16 P, EU:C:2018:668, punkt 49 och där angiven rättspraxis). Därutöver gäller enligt rättspraxis följande. Det är parternas yrkanden som bestämmer ramen för processen och vad domstolen kan pröva. Domstolen kan dock inte anses vara bunden enbart till de argument som parterna har åberopat till stöd för sina yrkanden, eftersom den annars skulle kunna komma att behöva grunda sitt avgörande på felaktiga juridiska bedömningar (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 januari 2021, kommissionen/Printeos, C-301/19 P, EU:C:2021:39, punkt 58 och där angiven rättspraxis).
- 77 Härav följer att EUIPO inte kan anses ha fog för vad myndigheten i nyss angivet avseende anfört till utveckling av den andra delen av grunden för överklagandet.
- 78 Domstolen övergår nu till att pröva EUIPO:s påstående att tribunalen, när den i punkterna 24–27 i den överklagade domen bedömde huruvida Indo European Foods fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad, underlät att beakta särdragen i invändningsförfarandet, varumärkets grundläggande funktion, principen om EU-varumärkets territoriella begränsning och EU-varumärkets enhetliga karaktär. Detta påstående bygger på premissen att i fall som rör överklagande av en överklagandenämnds beslut att avslå en invändning, ska frågan om klaganden fortfarande har ett berättigat intresse av att få saken prövad vid tribunalen bedömas enbart mot bakgrund av de rättsliga intressen som skyddas genom den i målet tillämpliga EU-varumärkesförordningen och därmed enbart med utgångspunkt i om det fortfarande kan uppstå en varumärkeskonflikt vid tidpunkten för tribunalens avgörande.
- 79 Denna premiss förutsätter att man redan från början begränsar vilka omständigheter som tribunalen kan beakta vid bedömningen av om en person som överklagar en överklagandenämnds beslut med stöd av artikel 72 i förordning 2017/1001 fortfarande har ett berättigat intresse av att få saken prövad, i förhållande till en person som väcker talan med stöd av artikel 263 FEUF. Det finns dock inget stöd för en sådan premiss vare sig i den tillämpliga lagstiftningen eller i rättspraxis.

- 80 Det framgår härvid endast av rättspraxis att en förutsättning för att en enskild ska anses ha ett berättigat intresse av att få saken prövad är att ett bifall till talan kan medföra en fördel för den enskilde (dom av den 17 september 2015, Mory m.fl./kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 55, och dom av den 13 juli 2023, D & A Pharma/EMA, C-136/22 P, EU:C:2023:572 punkt 43).
- 81 Det nu sagda innebär följande. I ett fall som rör ett beslut om avslag på en invändning mot registreringen av ett EU-varumärke, ska bedömningen av frågan om ett överklagande till tribunalen med yrkande om ogiltigförklaring av detta beslut kan medföra en fördel för den person som framställt invändningen ske med utgångspunkt i det konkreta fallet. Vid denna bedömning ska hänsyn tas till samtliga konsekvenser som kan följa av om tribunalen eventuellt slår fast att beslutet är behäftat med ett rättsligt fel och till den typ av skada som den berörda personen påstår sig ha lidit (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 maj 2013, Abdulrahim/rådet och kommissionen, C-239/12 P, EU:C:2013:331, punkt 65).
- 82 I förevarande fall framgår det av prövningen av den första delen av EUIPO:s grund för överklagandet att tribunalen gjorde en korrekt bedömning när den fann att ändamålet med Indo European Foods överklagande till tribunalen inte hade förfallit. Vidare framgår, i allt väsentligt, av punkterna 10–12 i den överklagade domen att överklagandenämnden i det omtvistade beslutet fastställde invändningsenhetens beslut att avslå den invändning som Indo European Foods hade framställt. I skälen till det omtvistade beslutet anförde överklagandenämnden att villkoren för att tillämpa artikel 8.4 i förordning 2017/1001 inte var uppfyllda och att Indo European Foods därmed inte kunde göra anspråk på skydd enligt denna bestämmelse för det aktuella äldre varumärket. Det kan således konstateras att det var just överklagandenämndens åsidosättande av nämnda bestämmelse som Indo European Foods åberopade till stöd för sin vid tribunalen förda talan och att det omtvistade beslutet särskilt skadar Indo European Foods ekonomiska intressen, vilket innebär att en ogiltigförklaring av nämnda beslut skulle kunna medföra en fördel för bolaget.
- 83 Domstolen övergår därefter till att pröva EUIPO:s påstående att tribunalen, i punkt 26 i den överklagade domen, underlät att beakta att även om det hade varit så att Indo European Foods vann framgång med sitt överklagande, så innebär artikel 139 i förordning 2017/1001 att motparten vid överklagandenämnden skulle ha kunnat omvandla sin ansökan om registrering av det aktuella EU-varumärket till ansökningar om nationella varumärken i samtliga medlemsstater i unionen från och med utgången av övergångsperioden. Här räcker det att påpeka att denna omständighet, mot bakgrund av det ovan anförda, saknar betydelse för Indo European Foods berättigade intresse av att få till stånd en prövning av det omtvistade beslutet.
- 84 Härav följer att EUIPO inte kan anses ha fog för vad myndigheten – på grundval av en felaktig premiss – anført i nyss angivet avseende till utveckling av den andra delen av grunden för överklagandet.
- 85 Slutligen ska domstolen pröva EUIPO:s påstående om åsidosättande av motiveringsskyldigheten, bestående i att domskälen i den överklagade domen är bristfälliga när det gäller vad som fick tribunalen att slå fast att EUIPO inte kunde anses ha fog för påståendet att Indo European Foods inte längre hade ett berättigat intresse av att få saken prövad. I detta avseende ska det påpekas att det framgår av fast rättspraxis att motiveringsskyldigheten inte innebär att tribunalen är skyldig att utforma domskälen så, att samtliga resonemang som parterna i målet fört behandlas vart och ett för sig och på ett uttömmande sätt och att motiveringen således kan vara underförstådd, förutsatt att de berörda får kännedom om vad tribunalen har lagt till grund för sitt avgörande och

att domstolen får ett tillräckligt underlag för att kunna utföra sin prövning vid ett överklagande (dom av den 9 mars 2023, *PlasticsEurope/Echa*, C-119/21 P, EU:C:2023:180, punkt 144 och där angiven rättspraxis).

- 86 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkt 60 i sitt förslag till avgörande framgår det tydligt, om än underförstått, av punkterna 25–27 i den överklagade domen att tribunalen ansåg att det inte fanns någon grund för vad EUIPO anfört avseende Indo European Foods berättigade intresse av att få saken prövad. Den fann nämligen att bolaget hade ett sådant intresse vid den tidpunkt då det gav in sitt överklagande och att detta intresse inte hade upphört under handläggningen av målet vid tribunalen.
- 87 Mot denna bakgrund finner domstolen att det inte finns grund för vad EUIPO anfört i detta sista avseende. Inget av det som myndigheten har anfört till utveckling av den andra delen av grunden för överklagandet kan således leda till bifall av överklagandet.

Den tredje delen av grunden för överklagandet: Tribunalen åsidosatte artikel 72.6 i förordning nr 2017/1001

– *Parternas argument*

- 88 EUIPO har, med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland, gjort gällande att punkt 27 i den överklagade domen innebär att EUIPO, i strid med artikel 72.6 i förordning 2017/1001, åläggs en skyldighet att inte pröva om Indo European Foods fortfarande har ett intresse av att få till stånd en ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut samt att inte beakta verkningarna av artikel 50.3 FEU samt av artiklarna 126 och 127 i utträdesavtalet. För att kunna uppfylla den skyldighet som åläggs i nämnda punkt 27 skulle EUIPO således behöva pröva – och därmed eventuellt också avslå – den aktuella registreringsansökan, i strid med de sistnämnda bestämmelserna.
- 89 EUIPO har särskilt gjort gällande att nämnda skyldighet innebär att den måste pröva det aktuella relativa registreringshindret med avseende på ett territorium där det sökta varumärket inte skulle kunna åtnjuta något skydd, vilket uppenbart strider mot logiken och systematiken i EU-varumärkessystemet. Enligt EUIPO finns det i förordning 2017/1001 inte någon rättslig grund för att på detta sätt separera det relevanta territoriet för prövning av det relativa registreringshindret från det territorium där skyddet kommer att beviljas. Denna skyldighet strider således även mot kravet på ett bestående berättigat intresse av att få saken prövad, och även mot artiklarna 1.2 och 8.4 i förordning 2017/1001.
- 90 Indo European Foods har bestritt vad EUIPO anfört i denna del.

– *Domstolens bedömning*

- 91 Enligt artikel 72.6 i förordning 2017/1001 ska EUIPO vidta de åtgärder som krävs för att följa tribunalens dom eller, vid överklagande av denna dom, domstolens dom.
- 92 Enligt fast rättspraxis avseende artikel 266 FEUF – som i tillämpliga delar gäller för artikel 72.6 i förordning 2017/1001, vars lydelse är likartad – gäller följande. Den institution, det organ eller den byrå vars rättsakt har ogiltigförklarats ska, för att rätta sig efter domen om ogiltigförklaring och följa den fullt ut, iaktta inte bara domslutet utan även de domskäl som domslutet grundar sig på och som utgör det nödvändiga stödet för detta, i den meningen att de är nödvändiga för att

fastställa den exakta innebörden av domslutet (dom av den 22 september 2022, IMG/kommissionen, C-619/20 P och C-620/20 P, EU:C:2022:722, punkt 101 och där angiven rättspraxis).

- 93 Det framgår dock av artikel 72.6 i förordning 2017/1001 att det inte ankommer på tribunalen att utfärda förelägganden mot EUIPO (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 29 juni 2006, Creative Technology/harmoniseringskontoret, C-314/05 P, EU:C:2006:441, punkterna 40–42, och, analogt, dom av den 2 oktober 2014, Strack/kommissionen, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, punkt 145 och där angiven rättspraxis).
- 94 Vad gäller det nu aktuella fallet räcker det att påpeka att punkt 27 i den överklagade domen endast utgör ett svar från tribunalen på EUIPO:s påstående att Indo European Foods intresse av att få det omtvistade beslutet ogiltigförklarat hade upphört under målets handläggning vid tribunalen. Detta påstående grundades på att överklagandenämnden, för det fall beslutet ogiltigförklarades, skulle vara tvungen att avslå överklagandet vid den förnyade prövningen efter återförvisning, eftersom det då inte skulle finnas något äldre varumärke som skyddas av lagstiftningen i en medlemsstat.
- 95 Den huvudsakliga innebörden av punkt 27 i den överklagade domen är således att Indo European Foods fick anses ha ett berättigat intresse av att få saken prövad vid tribunalen och denna punkt utgör således endast det nödvändiga stödet för konstaterandet att bolaget hade ett sådant intresse. Domstolen finner därför att tribunalen genom nämnda punkt inte kan anses ha ålagt EUIPO skyldigheter av det slag som myndigheten påstått, enligt vad som nyss redovisats, och därmed ha agerat i strid med ovan i punkt 93 angiven rättspraxis.
- 96 Det nu sagda innebär att det inte finns grund för vad EUIPO – på grundval av en felaktig tolkning av punkt 27 i den överklagade domen – anfört till utveckling av den tredje delen av grunden för överklagandet. Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall på någon del av den åberopade grunden och ska därför ogillas.

Rättegångskostnader

- 97 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen besluta om rättegångskostnaderna när överklagandet avvisas eller ogillas.
- 98 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i rättegångsreglerna ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 99 Indo European Foods har yrkat att EUIPO ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom EUIPO har tappat målet, ska Indo European Foods yrkande bifallas.
- 100 I artikel 140.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i dessa regler också ska tillämpas i mål om överklagande, föreskrivs att medlemsstater och institutioner som har intervenerat ska bära sina rättegångskostnader.
- 101 Förbundsrepubliken Tyskland, som har intervenerat i målet om överklagande, ska följaktligen bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (femte avdelningen) följande:

- 1) Överklagandet ogillas.**
- 2) Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska ersätta rättegångskostnaderna.**
- 3) Förbundsrepubliken Tyskland ska bära sina rättegångskostnader.**

Underskrifter